

han har faaet til Bygninger. Det samme vil være Tilfældet for den, som opretter et Brug efter Loven af 4. Oktober 1919; for saa vidt denne Bruger vil sælge den, kan der blive Tale om, at Landbrugsministeren skal bestemme, hvorvidt han skal svare den ikke erlagte Rente af det Beløb, man ikke har krævet Rente af. Det er ganske analogt. Der er blot den ene Forskel, at for saa vidt den, der har faaet en Ejendom efter Loven af 22. Juni 1917, udreder hele Beløbet, kan han sælge sin Ejendom, til hvem han vil, da kan han kapitalisere den Fordel, som Staten har givet ham; men han kan ikke sælge Ejendommen som fuldkommen fri; thi det er hverken tilladt ham at mageskifte den eller at sammenlægge Jorden med anden Jord uden Landbrugsministerens Tilladelse; fuldkommen frigøre den for det offentlige Indgreb kan han ikke.

Jeg maa da sige, at jeg tror, man fra sønderjydske Side overvurderer den Forskel, der skulde være paa de to Love, og jeg tror, man her i Virkeligheden har forset sig paa Formen for frit Eje. Jeg tror meget vel, at de fleste unge, som er i Besiddelse af saa mange Midler, at de uden andens Hjælp kan skaffe sig en Ejendom; vil gøre det, og det er ogsaa Samfundets Mening. Naar man skal vælge mellem de to andre Former, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg vilde vælge Loven af 4. Oktober, men andre vil maaske vælge den anden Lov, og lad saa det staa dem frit. Lad os ikke ved denne Lovgivning gøre et Brud paa den Overenskomst, som vi tidligere har sluttet. Det, vi har kæmpet om herinde, og som vi er naaet til Enighed om, lad os lade det staa og ikke bryde det, naar det skal føres over i de sønderjydske Landsdele, de faar alligevel der den Frihed, de kan ønske sig, til at oprette Brug efter begge Former.

Dette er de Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre, fordi jeg tror, at man fuldkommen misvurderer de Forhold, som her er til Stede. Hvis man ser dem rigtigt an, tror jeg ikke, at man vil gøre den Forskel paa dem, som her gøres. Hvis man i øvrigt i Sønderjylland skulde være utilbøjelig til have en saa stor Samling af mindre Landbrug liggende paa et ganske bestemt Sted, er der ikke noget til Hinder for, at man sælger nogle af Domænegårdene og for Beløbet køber andre Steder, saa at man,

om jeg saa maa sige, spreder begge Brugsformer ud over hele Landet.

Jeg vil saa til Slutning blot sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der overhovedet vilde have forbudt, at Loven af 4. Oktober bliver indført i Sønderjylland, at det synes jeg er en stram Fordring, efter at vi har ment at kunne indføre den heroppe. Men jeg ved jo, at det ærede Medlem har et godt Øje — eller et ondt Øje, jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal kalde det, men begge Udtryk kan maaske bruges — til denne Lov. Han har i alt Fald et Øje, der ikke er venligt, naar det drejer sig om Loven af 4. Oktober. Hvis vi lever saa længe — og jeg vil jo haabe, at vi lever nogle Aar endnu, ca. 10—20 Aar, det er jo ikke sikkert, at vi saa sidder her i Rigsdagen, men vi kan maaske mødes et andet Sted — kan det alligevel godt være, at det ærede Medlem vil komme til at indrømme: Selv om jeg bekæmpede den Brugsform ret heftigt, maa jeg dog nu indrømme, at mange gode danske Landbohjem er oprettet paa Grundlag deraf, og at det i og for sig var rigtigt, at man lod den Jord, som Staten havde i offentlig Eje, gaa ud i den Form. Det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen udtalte jo i Gaar, at fra 1757 op til 1790 blev der udstykket mange Domæner i Sønderjylland, og Jorden blev solgt. Hvad om man havde udstykket dem efter de Principper, der ligger i Loven af 4. Oktober? Der vilde da have været et meget betydeligt Aktiv paa Statens Haand, og det kan godt være, at det, som det ærede Medlem mener i Øjeblikket bliver oprettet med saa store Ofre, kan komme til at vende sig, saa at man kan regne med, at man har et virkeligt Aktiv. Naar man sælger Jorden og faar Pengene brugt, har man ikke noget senere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Besiddelsesformen er næsten blevet et stadig tilbagevendende Debatspørgsmaal. Jeg skal ikke blande mig stærkt op deri. Jeg har tidligere udtalt mig meget skeptisk overfor den Form, som vi nu har faaet indført, og min Skepsis